

LIBRIS | We know
Prof. Ilarion Verdeș

**PENTRU UN ACORD
ÎNTRE RELIGIE ȘI ȘTIINȚĂ**

LETRAS
Promovăm autorii români

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	9
DĂM O LĂMURIRE PENTRU OMENIRE	9
SCURT ISTORIC AL VIEȚII PERSONALE	18
VIITORUL MEU PREZIS PRINTR-UN VIS	21
TEORII CONTRADICTORII	29
DUPĂ TERMINAREA ȘCOLII	32
APARIȚIA CELUI DE-AL DOILEA MARTOR.....	35
EXPERIENȚE RELIGIOASE VALOROASE	39
RUGI ȘI DESCOPERIRI LA BUTURUGI.....	44
A DOUA ACȚIUNE DUSĂ CU ÎNȚELEPCIUNE	50
COMENTAREA REVELAȚIILOR DIVINE.....	55
CAZURI CUNOSCUTE ALE DESCOPERIRII SFINTEI TREIMI ÎN VECHIUL TESTAMENT, NOUL TESTAMENT ȘI ÎN PREZENT.....	58
DESCOPERIREA FIULUI - DUMNEZEU ȘI OM	60
CONCLUZIE.....	66
ACORD ÎNTRE RELIGIE ȘI ȘTIINȚĂ.....	70
COSMOGONIA BIBLICĂ. GENEZA (FACEREA)	73
Ziua întâi biblică.....	73
Ziua a doua biblică	74
Ziua a treia biblică	75

Ziua a patra biblică.....	76
Ziua a cincea biblică.....	76
Ziua a șasea biblică.....	77
PĂCATUL STRĂMOȘESC ȘI MOȘTENIREA LUI DE CĂTRE OMENIRE.....	79
CONCORDANȚA DINTRE BIBLIE ȘI ȘTIINȚĂ	83
LEGILE VIEȚII ÎN BIBLIE ȘI ȘTIINȚĂ.....	86
ISTORIA RELIGIILOR.....	88
STUDIU ASUPRA RELIGIILOR LUMII	90
BUDISMUL	92
HINDUISMUL.....	94
RELIGIILE VECHILOR MEXICANI ȘI PERUVIENI.....	96
RELIGIA EGIPTULUI ANTIC.....	99
RELIGIA ASIRO-BABILONIANĂ.....	102
RELIGIA SIRIEI ANTICE	105
RELIGIA IRANULUI ANTIC - PERSIA	107
Religia în Iran înainte de Zarathustra.....	107
Zoroastru sau Zarathustra.....	108
RELIGIA GRECIEI ANTICE - ELADA.....	113
RELIGIA LA ROMANI	116
RELIGIA GETO-DACILOR	119
RELIGIA VECHILOR GERMANI.....	123
RELIGIA VECHILOR SLAVI.....	127
RELIGIILE CHINEI ANTICE	129
LAMAISMUL TIBETAN.....	133
RELIGIILE JAPONIEI ANTICE - NIPPON-KOKU.....	135
RELIGIA ARABILOR - ISLAMISMUL	137

Arabia înainte de Mohamed (Cel Lăudat)	137
Era musulmană	140
Organizarea și răspândirea islamismului sau mohamedanismului..	140
RELIGIA EVREILOR – IUDAISMUL SAU MOZAIISMUL.....	148
Decalogul sau Cele zece porunci.....	150
Perioada Iudaismului	154
După dărâmarea Ierusalimului	156
CREȘTINISMUL	159
Perioada istorică înainte de apariția creștinismului.....	159
Nașterea lui Iisus Hristos.....	162
Epoca Evangheliei	165
Coborârea Duhului Sfânt.....	173
Sfânta Scriptură	175
Din Evanghelia creștină.....	176
EREZIILE ȘI SINOADELE ECUMENICE	184
Persecuțiile împotriva creștinilor.....	188
CARACTERISTICILE CREȘTINISMULUI	191
DIALOGUL INTERRELIGIOS	197
Schisma cea mare din anul 1054 și cauzele ei.....	198
Reforme religioase.....	200
CREȘTINISMUL LA ROMÂNI	204
Mănăstirile țării noastre	206
Scrierile în limba română	209
Despre Ierarhii români.....	210
Despre unirea unei părți dintre românii ortodocși cu Biserica Romei.....	213
Evenimente istorice	216

Autocefalia Bisericii Ortodoxe Române	219
Biserica neamului românesc.....	220
CĂLĂTORIE PRIN FILOSOFIE	223
ȘTIINȚA	233
PSIHOLOGIA SAU ȘTIINȚA DESPRE SUFLET.....	234
Deosebirea dintre revelația divină și halucinație	239
Procese sau fenomene psihice	242
Alte fenomene psihice.....	247
Principiile gândirii logice.....	249
Problema adevărului.....	252
ASTRONOMIA	256
GEOLOGIA	261
PALEONTOLOGIA	264
BIOLOGIA.....	270
Baza biochimică a eredității și variabilității.....	275
Cum a apărut viața?.....	277
Originea omului după concepția unor biologi.....	277
Comentarea teoriei evoluției	278
Concluzii în biologie.....	285
ANTROPOLOGIA.....	288
Omul.....	290
ANATOMIA UMANĂ.....	291
BIOCIBERNETICA SAU CIBERNETICA ÎN NATURĂ	294
Reglajul cibernetic în sistemele biologice.....	296
PREISTORIA.....	299
ISTORIA ȘI ARHEOLOGIA	304

DATE DEOSEBIT DE INTERESANTE.....	305
CUVINTE DE ÎNCHEIERE	307
DUMNEZEU DESCOPERIT PRIN NATURĂ.....	308
SCHIMBUL NOSTRU SCUMP DE MÂINE	309
BIBLIOGRAFIE	313
CUPRINS	315

SCURT ISTORIC AL VIETII PERSONALE

Religia și știința au fost, de cele mai multe ori complementare una alteia. Deoarece unii filosofi și învățați burghezi au voit să desființeze religia creștină, și în acest scop au falsificat istoria lumii, trecându-i pe profeți și pe autorii religioși în legendă, sunt nevoit să prezint în mod sumar date din viața mea.

De origine sunt român, născut în Muntenia în satul Delureni, comuna Bârsoi, care în trecut aparținea de Județul Argeș, iar după noua ordine administrativă ține de județul Vâlcea. Mama mea s-a născut în comuna vecină, Vitomirești, județul Olt. Data nașterii mele este 29 decembrie 1910.

Părinții mei au fost Constantin și Elena, români, creștini ortodocși, oameni săraci și muncitori, care au trăit peste 78 de ani. Tatăl meu a rămas orfan de tată la 7 ani, iar mama, orfană de mamă la 9 ani, ambii cu câte o clasă primară, fiind retrași de la școală pentru a păzi vitele și a lucra pe câmp. Tatăl meu era un creștin ortodox, își ducea viața în pace cu toți vecinii, robust și harnic, răbdător și cu o voință puternică, lucra câmpul, însă cunoștea și tâmplăria. Mama era mai iute din fire, poseda darul vorbirii, răspundea aspru la orice cuvânt contrar, era o femeie credincioasă, dreaptă, ținea la tradiție, cu inițiativă, iubea copiii și prețuia mult știința de carte. Am fost primul născut între 9 frați și surori, patru am rămas mai mult în viață și am fost crescuți după dreapta tradiție românească.

În anul 1916, când aveam aproape 6 ani, tatăl meu a plecat la război cu doi frați ai săi. După doi ani s-a întors sănătos acasă,

ca răspuns la fierbințiile lui rugăciuni către Maica Domnului, un frate al său, însă a murit pe front, iar altul a fost rănit. În timpul în care tata a fost pe front, deprinsesem unele obiceiuri rele, sub influența copiilor din sat. Dar când tata a venit, a observat acest lucru și mă dojenea și mă oprea să ies pe drum între copii, dar aveam voie să merg cu vitele pe coaste, la pășune. Părinții îmi dădeau drept model de urmat pe sfinții creștini, mă învățau să mă rog lui Dumnezeu seara și dimineața, să mă port bine în viață și să nu spun adevărul meu la nimeni.

De la vârsta de 9 ani am început să-mi dau seama de faptele bune și de cele rele, părinții mă învățau adevărul creștinesc, să fiu credincios în Dumnezeu și m-am hotărât să fiu un băiat cu o bună purtare. Eram cel mai ascultător, ajutam în casă, îngrijeam de frații și surorile mai mici, iar când am mai crescut păzeam vitele și săpam porumbul, în rând cu părinții. Mama mea bătrână, Dumitra, care mă îngrijea când părinții erau plecați la lucru, de asemenea mă învăța să mă port bine și să nu urmez exemplul unor copii din sat.

Am urmat școala primară în centrul comunei. Din clasa a III-a primară am ajuns primul la învățătură. Am avut învățători iubitori, cărturari buni, autoritari, serioși și pretențioși la carte, cereau să avem purtare bună. Dacă un elev nu știa lecțiile sau la purtare nu era bun, primea câte o nuiă de alun în palmă. Colegii mă respectau și mă rugau să-i ajut la rezolvarea problemelor de matematică și a exercițiilor de gramatică. Am fost abonat la reviste școlare literare, citeam povești și istorioare, dar de la un timp apreciam numai religia și știința. Biblioteca tatii era săracă și consta în “Alexandria”, “Vămile văzduhului” și “Viețile sfinților” prescurtate, primite de el ca premiu la școală. Le citeam cu mult interes și cugetam asupra vieții.

Căutam cu tata prin geografii, pe hărți, locul raiului lui Adam și al Evei, de unde spune Scriptura că au fost alungați de înger după căderea în păcatul neascultării față de Dumnezeu, pentru că au gustat din fructul pomului oprit, al cunoașterii binelui și răului. În cartea lui Alexandru Macedon scria că acest împărat a ajuns cu expedițiile în răsărit până la

acel loc, dar geografil nu l-au găsit și ne gândeam că potopul l-a acoperit cu mărul adus de apele revărsate și pomii s-au uscat și au pierit.

Am moștenit însușiri de la părinți cu firi diametral opuse, creșteam ca un fiu de țărani și treceam prin diferite greutăți, ca o ființă bizară printre copiii satului. Cu cât creșteam, cu atât cunoșteam mai bine viața aceasta grea, dezvoltând o conștiință morală. Din fire eram fricos, plătând și foarte sensibil.

VIITORUL MEU PREZIS PRINTR-UN VIS

Citeam cărți de știință, literatură și cărți de vise, însă părinții mei îmi spuneau că nu se împlinesc toate visele. După ce am terminat cinci clase primare, toamna, într-o noapte am avut un vis ciudat și înfricoșător. Se făcea că sunt într-o grădină cu stupi și o albină a trecut în zbor prin fața mea, a vibrat din aripi și a cântat trist și duios: “Peste trei ani vei muri!”.

Deși eram băiat cu spirit critic, nu eram un credul să contez pe vise, totuși acest vis m-a mișcat mult sufletește și l-am ținut minte, fiind vorba de moarte, și eram interesat să văd ce se va petrece în viața mea, dar cu îndoială în suflet și în inimă.

La examenul de absolvire a cinci clase primare am obținut media cea mai mare. Am urmat și clasa a VI-a curs complementar, așa că nu mai aveam speranță că voi merge la altă școală din cauza sărăciei. Mama stăruia de tata și spunea de multe ori că la trei zile după nașterea mea, a avut un vis minunat: „Era aievea, a venit pe ușă o doamnă îmbrăcată în alb cu rochia până la pământ, a luat un buchet de busuioc, l-a înmuiat în cana cu vin de pe masă, a stropit de trei ori băiatul și pe mine, apoi a plecat ușor. Poate înseamnă un dar de la Maica Domnului”.

Tata nu punea preț pe vise, era realist și se motiva că nu mă poate da la școală la oraș pentru că sunt taxe mari, are copii mulți și nu poate suporta cheltuielile care se cer, deși mai lucra și tâmplărie în timpul liber între muncile agricole, la școli, la biserici și la casele țăranilor când era chemat, cu un frate de-al său, nenea Niță. Învățătorii și preoții

din comuna noastră, de asemenea îl îndemneau pe tata să mă dea la Seminarul teologic sau la Școala normală de învățători. Mama a promis că își va vinde o parte din dreptul ei de pământ când greutățile familiei vor fi mari și nu vom mai putea plăti taxele școlare. Fiind îndemnat din toate părțile, tata a căzut de acord, iar eu am început pregătirile la matematică și limba română. Îmi doream să urmez Seminarul teologic, însă, în urma unor încercături am ajuns să fiu înscris la Școala normală de învățători din Pitești. Tata a împrumutat bani de la un prieten al său și m-a instalat în internatul școlii unde am locuit și învățat timp de șapte ani. Aici învățam în paralel religia și știința, însă din clasa a III-a începeau contradicțiile din învățământ. Deși aveam o luptă internă între cugetări, ca o ispită continuă, eram mulțumit, îmi plăcea să studiez, eram disciplinat și mă simțeam fericit. Eram hotărât să am o purtare bună, însă observam că în interiorul meu există două feluri de cugetări care uneori se ceartă: una bună a sufletului și una rea a corpului.

Într-o toamnă, cu puțin înainte să împlinesc 16 ani, dimineața, în sala de clasă, mă rugam cu ardoare lui Dumnezeu să mă clarifice asupra existenței sufletului, în timp ce colegii mei învățau în bănci. Aveam convingerea că viața aceasta nu este sigură, moartea poate veni la orice vârstă. Fără voie mi se înrădăcinase în inimă teama de moarte, în urma unor răceli rămăsesem cu niște afecțiuni la plămâni și tușeam. Îmi amintisem de visul cu albina prevestitoare de rău, și cu atât mai mult îmi era teamă, cu cât realizam că se îplineau cei trei ani. Colegii mei erau în continuare concentrați asupra lecției, iar eu încă îmi puneam întrebări asupra existenței sufletului. Cugetam și mă rugam. Deveneam mai liber în credință și simțeam că mi se dă putere să cred și că sunt condus spre adevăr și cunoaștere. Începeam să cuprind mai mult sensul existenței universului și mă miram de măreția cerului. Am simțit atotputernicia lui Dumnezeu și aveam aprobarea inimii că Unul singur este Creatorul a tot ceea ce ne înconjoară. Deși știam că sunt păcătos și mărginit la minte, vedeam că sunt condus și ajutat să cuceresc adevărul dumnezeiesc. Am primit o

comunicare prin cuvinte: “Ți s-a dat o înțelepciune mai presus de toți cărturarii din lume”.

Știam că Dumnezeu este omniprezent și am reușit să-L zăresc dincolo de stele, o lumină nedeslușită la o distanță greu de calculat. Mă înălțam cu mintea mult printre stele și realizam starea în care mă aflam, mă rușinam să cer ce poate nimeni nu a cerut, să-L chem pe Dumnezeu să vină la mine, El Domn și eu om. Mă îndoiam că va veni și mare mi-a fost mirarea să-mi ridic privirea și să-L văd cum coboară printre stele. Mă îngrijoram și mă întrebam de ce L-am chemat, ce să-I cer? Îmi imaginam că poate nu vine chiar la mine. După multe rugăminți fierbinți, fără să mă aștept am observat că sub tavanul clasei se strecurase o lumină argintie care mă privea ca un ochi atotcuprinzător. Lumina aceasta era în aceeași măsură stranie și minunată. Aveam o revelație divină, mi se descoperea Sfânta Treime, o singură ființă ca o lumină vie atotcunoscătoare, sfântă, care voia doar bine și adevăr. Sfânta Treime este ființa supremă, o putere vie, imaterială și nemuritoare. Eram înmărmurit de această minune. Am primit har și mi s-a comunicat: “Ești din pământ și din Adam”. Nu cunoșteam atunci teoriile evoluționiștilor, totuși mă îndoiam de acest adevăr, pentru că așa era inima învățată, să respingă tot ce era de ordin spiritual. Mi s-a dat putere și am avut viziunea că sunt urmaș al vechiului Adam, că sunt om, nu sunt animal, și că am cu el o legătură neînstrăinată. Vedeam harul lui Dumnezeu. Treimea mi s-a descoperit apoi sub altă înfățișare, în trei fețe: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, sub formă de trei cercuri luminoase în poziția unui triunghi echilateral.

Am început să mă rog Domnului Iisus Hristos, Lui îi îndrept de obicei rugăciunile. Doar că acum era o lumină vie și cuvântătoare ce stătea la dreapta pieptului meu, Dumnezeu și om cugetător, în același timp o ființă cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, fiind mai apropiat de firea mea pământească și de puterea mea de înțelegere. S-a apropiat de mine, gata să mă atingă, șoptindu-mi “Dumnezeu este spirit”, dar m-am întrebat ce este spirit? Și mi-a dat putere să înțeleg că spirit înseamnă o existență imaterială, conștientă, perfectă. Mi-a arătat că nu doar El

a înviat din morți, ci și Maica Domnului este înviată și transubstanțiată. Apoi m-a făcut atent și mi-a comunicat: “Tatăl!” și a dispărut.

Tatăl era perfect și minunat și mă privea sever. Mi se părea o mare minune să Îl văd pe Dumnezeu în toată măreția Sa, o mare lumină vie. Îi vedeam harul și primeam cu mare mirare noutatea adevărului care mi se dezvăluia. Am înțeles că este o Conștiință Absolută care există prin propria putere, fiind necreat. Văzându-L, au zvonit contra Lui toate păcatele mele, care izvorau din inimă, urme ale tuturor greșelilor săvârșite până atunci. Erau multe...deși încă nu împlinisem 16 ani, și se zbăteau și se ridicau fără voia mea ca o perdea neagră bătută de vânturi. Din cauza lor cu greu Îl mai vedeam pe Dumnezeu. Mă rugam neîncetat. Simțeam că o forță exterioară mă rușinează, că Îi arată Tatălui păcatele mele să mă înfricoșeze și să mă determine să mă las de problemele spirituale care mă preocupau atât. Forța exterioară era satana, al cărei gest vizibil îl zăream rareori ca o aripă neagră acționând contra mea când voiam să mă eliberez de lanțul păcatelor de care eram atât de rușinat. Când păcatele s-au mai retras și inima devenea mai curată în urma rugăciunilor, vedeam mai clar lumina divină, vie ca argintul curat și mare cât cerul cuprins cu privirea ochilor. Era frumos și L-aș fi privit continuu, dar inima mea încă îmi împiedica sufletul să privească liber. Dumnezeu Tatăl mă privea serios și grăbit din spațiu, simțeam cum mă arde privirea Lui. Era mânios pe inima mea care nu voia să I se subordoneze. M-ar fi ars într-o clipă dacă ar fi voit. Păcatele și cugetările rele ale corpului încă se ridicau contra Tatălui Ceresc, iar eu din această cauză eram ca mort de frică și rușine. Din rugăciune nu mă opream. După puțin timp păcatele s-au mai temperat din reacțiunea lor inconștientă, perdeaua neagră s-a mai liniștit și începeam să văd mai clar lumina divină. Tatăl s-a arătat în toată măreția Sa. Prin privirea Sa m-a îndemnat să nu pun preț pe gândurile rele ale corpului, care sunt trecătoare și nefolositoare. M-am rugat Tatălui să îmi ierte păcatele, care se întorseseră în inimă, dar nu a voit, nu a mai spus nimic. În afară de iertare, ce altă cale de ștergere a păcatelor există?

Ceva m-a făcut să mă gândesc la mântuire, realizând că mântuirea înseamnă exact iertarea păcatelor și se poate primi și în timpul vieții. În timp ce cugetam asupra mântuirii, Tatăl s-a retras peste ceruri, în infinit. După ce S-a retras, mi-am ridicat din nou privirea și am văzut deasupra mea Sfânta Treime într-o stare maiestuoasă, Ființa Supremă în trei persoane unite și nedespărțite. Vinovat de faptele mele, m-am rugat din nou pentru iertare Tatălui și am așteptat decizia. Am simțit că mi s-a trimis o existență, era Duhul Sfânt, ca o lumină albă, ca zăpada pufoasă, o putere vie, o dragoste fără margini care mă ajuta să înțeleg adevărurile primite. Mi s-a descoperit, mai apoi un întuneric grozav sub fereastră. Soarele răsărise, totuși, în dreptul peretelui vedeam un întuneric spiritual despre care am înțeles că este iadul, nu știu însă dacă era reprezentarea lui simbolică sau era cel adevărat. De teama iadului în care se muncesc păcătoșii, m-am adâncit în disperare și m-am rugat Duhului Sfânt să mă scape. El mi-a adus aminte despre Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, minunea cea mai mare, care a devenit lumină în inima mea și a înlăturat întunericul îndoielii și al disperării. Mi s-a comunicat apoi că “Dumnezeu este fără început și fără sfârșit”. Doar prin rugăciune mi s-a dat putere să cred, am crezut, dar nu am înțeles pe deplin.

Am rugat Duhul Sfânt să vină în inima mea, nu a voit la început, dar apoi, surprinzător și lin am simțit cum se strecoară în inimă acea dragoste mângâietoare, fără de margini. Cred că atunci mi s-au iertat păcatele. O mare fericire a cuprins întreaga mea ființă și am ajuns la înțelegerea că aceasta este împărăția cerurilor. Duhul Sfânt mi-a comunicat prin cuvinte: “Materia este deșartă și spiritul divin, desăvârșit”. Aceste adevăruri păreau străine minții mele de tânăr, surprinzătoare și dificil de înțeles, astfel că mi s-a dat timp și libertate să gândesc și să înțeleg. Am cugetat profund și am consimțit că materia și spiritul sunt două puteri opuse prin natura lor. Spiritul este o putere mai mare decât materia, este absolută, neschimbătoare, nemuritoare, vie, conștientă, sensibilă și cu voință. Am primit mai apoi o altă comunicare, și anume că “și știința este deșartă”. Am fost surprins să